

Tisztelt Egyetemi Polgárok!

Kedves oktatók, tanárok, dolgozók, hallgatók és tanulók!

Visszatekintve a hamarosan mögöttünk lévő esztendőre, az első szó, amit mondhatok a távozó évről, hogy nehéz volt. Folytatva az értékelést; a siker, az öröm, az értékmegőrzés és a közösség szavak sorakoznak, mert minden nehézségünk ellenére a Magyar Táncművészeti Egyetem kiemelkedően teljesített. A fenntartó alapítvány elnökeként valamennyiüknek köszönöm, hogy minden külső körülmény – háború, infláció, energiaválság – ellenére stabil a működésünk, munkánk színvonala nemzetközileg is elismert, hallgatóink motiváltak, oktatóink és művészeink odaadó munkájával egyre magasabb céljaink lehetnek.

A művészlét az individualizmusról szól, az egyetemi lét a közösségről. A kettő szimbiózisában végezzük a munkánkat – tisztességgel és becsülettel. Nem vonhatjuk ki magunkat a világ árnyékként ránk vetülő feladatai alól, amikkel sokszor megszokott kényelmünk és elvárásaink csorbulnak. Közösségünkben nemcsak alkotó-, de életerő is van. A sokszor garasoskodónak, szigorúnak és kényelmetlennek tűnő változásokat egymással és egymásért tudjuk elviselni, mert a távlatainkban a táncművészet magasztosságát látjuk. Sokasodó feladataink, és a ránk váró nehézségek ellenére sem tévesztjük szemünk előtt a célt, hogy a Magyar Táncművészeti Egyetem táncművészeket, táncpedagógusokat, koreográfusokat és elméleti szakembereket képez.

Aki reményben él, zene nélkül is táncol. – mondta Martha Graham. Ez a remény legyen velünk karácsony szent napjaiban, mikor szereteteink körében a családi és baráti összetartozás melegségében ünneplünk. És a remény adjon erőt, hogy a dolgozó napokon helytálljunk.

Boldog karácsonyt és egészségben, boldogságban, táncos sikerekben bővelkedő boldog, új, esztendőt kívánok valamennyiüknek!

Kiss János Antal

Magyar Táncművészeti Egyetemért Alapítvány elnöke,
Kossuth-díjas, Érdemes Művész